

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 658/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1. 2.	M. M. (1) S. W.	Z uwagi na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze, ograniczono uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3-8 formularza.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione			
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II I, II	M. M. (1) S. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Ad I) Kwalifikacja prawna czynu, którego dotyczy pierwszy z zarzutów sformułowanych w części wstępnej wyroku i wskazana pierwotnie przez Prokuratora w akcie oskarżenia w sposób prawidłowy typizuje działanie, jakiego dopuścił się M. M. (1) i S. W. stosując przemoc fizyczną względem pokrzywdzonych. Używając nieustalonej substancji rozpylonej wobec pokrzywdzonych i doprowadzając ich w ten sposób do bezbronności, a następnie kopiąc i bijąc pokrzywdzonych po tułowi i nogach spowodował u D. W. obrażenia w postaci bolesności i obrzęku okolicy skroniowej i policzka lewego, a u M. W. – stłuczenie obu kończyn dolnych, obrzęk i liczne siniaki, które to skutkowały rozstrojem zdrowia poniżej dni siedmiu. Powyższym zachowaniem oskarżeni			

wyczerpali ustawowe znamiona przestępstwa pobicia z art. 158 § 1 k.k. Działali wspólnie i w porozumieniu, co jednoznacznie wynika z ich wyjaśnień oraz zeznań pokrzywdzonych i K. W. (1).

Ad II) Kwalifikacja prawna czynu z pkt II sentencji wyroku dotyczy przestępstwa popełnionego przez M. M. (1) i S. W. działających wspólnie i w porozumieniu polegającego na uszkodzeniu samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...)FJ poprzez celowe uderzenie kije drewnianym i kopanie nogami. Takie działanie doprowadziło do powstania uszkodzeń w postaci: połamania obudowy lusterka zewnętrznego, pęknięcia klosza lampy kierunkowskazu prawego, licznych zadrapań i wgnieceń karoserii na przedniej masce, prawym i lewym boku oraz połamania zaślepki-ogranicznika prowadnicy drzwi przesuwanych bocznych prawych i połamania klamki plastikowej w tylnych drzwiach. Straty kształtują się na wysokości 1800 zł. Oskarżeni wyczerpali ustawowe znamiona przestępstwa uszkodzenia mienia z art. 288 § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	III	S. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zmianie ulec musiała kwalifikacja prawna III czynu zarzucanego S. W., a dotyczącego kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Analizując dane o uprzedniej karalności, a w szczególności ostatnie ze skazań, które dotyczy sprawy Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze (sygn. akt II K 393/19) i w której to oskarżony ten skazany został za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. Sąd dopuszczając dowód z akt sprawy Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim o sygn. akt II K 364/10 ustalił, że w sprawie tej kara łączna dotyczyła w szczególności kary orzeczonej za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dacie 27 marca 2010r. Zważywszy na okresy wykonywania kary i środków karnych w powołanej sprawie o sygn. II K 364/10 oraz późniejsze orzeczenia skazujące, jakie figurują w karcie karnej, nie doszło do zatarcia skazania.</p> <p>W tak kształtującej się sytuacji prawnej S. W. , nie wychodząc</p>			

poza granice oskarżenia, należało przyjąć, że zarzuczonego w niniejszym postępowaniu przestępstwa polegającego na kierowaniu w stanie nietrzeźwości samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 13 lipca 2010r. sygn. akt II K 364/10. Tym samym zmianie ulec musiała kwalifikacja prawna czynu na art. 178a § 4 k.k.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. M. (1)	I.	Czyn z pkt I	<p>Znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości czynu (działanie zaplanowane, niska motywacja – odwet za uwagi, jakie padły pod adresem matki oskarżonego M. – M. M. (3))</p> <p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia karalność obu oskarżonych, - rozpylenie substancji dodatkowo obezwładniającej pokrzywdzonych, - działanie w dzień i w obecności osoby małoletniej (K. W. (1)) <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie się obu oskarżonych do popełnienia zarzucanego czynu i złożenie wyjaśnień - prowokacyjne zachowanie pokrzywdzonego D. W.,
S. W.	II.	Czyn z pkt II	
M. M. (1)	III.	Czyn z pkt III	
S. W.	IV.	Czyn z pkt I i II	
Tylko S. W.	V.	Czyn z pkt I, II i III	
Tylko M. M. (1)	VI.	Czyn z pkt II	
Tylko S. W.	VII	Czyn z pkt I	
M. M. (1)	VIII	Czyn z pkt I	
S. W.	IX	Czyn z pkt III	
M. M. (1)	X	Czyn z pkt III	
S. W.			
M. M. (1)			
S. W.			
Tylko S. W.			
Tylko S. W.			

który przed zajechaniem drogi przez sprawców jako pierwszy opuścił pojazd i uderzył w przednią maskę samochodu napastników,

- brak dotkliwych obrażeń, brak konieczności zaopatrzenia medycznego obu pokrzywdzonych. W szczególności z relacji świadków K. W. (2) oraz K. W. (3) wynika, że pokrzywdzeni nie korzystali z pomocy medycznej, a zaraz po zajściu D. W. poruszał się swobodnie, bez trudu drogą w kierunku miejsca zamieszkania, sam też odmówił zabrania przez karetkę pogotowia ratunkowego.

Uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynów oraz okoliczności wpływające na wymiar kary, nadto dyrektywy opisane w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd uznał, że karą adekwatną i słuszną w odczuciu społecznym za popełnienie przedmiotowego przestępstwa będzie kara po 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta spełnia cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Uwzględnia również podobny sposób działania sprawców i intensywność użytej siły.

Okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność, wyrządzenie szkody, która

w żadnej części nie została pokryta

Okoliczności łagodzące:

- uszkodzenie pojazdu sprawców przez pokrzywdzonego D. W. na początku zajścia

Uwzględniając znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz okoliczności wpływające na wymiar kary, nadto dyrektywy opisane w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd uznał, że karą adekwatną i słuszną w odczuciu społecznym będzie kara po 5 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta spełnia cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność

Okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu

- kierowanie pojazdem w godzinach nocnych, gdy nie panuje istotne natężenie ruchu drogowego,

Uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu, który Sąd ocenia na znaczny oraz okoliczności wpływające na wymiar kary, nadto dyrektywy opisane w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd uznał, że karą adekwatną i słuszną w odczuciu społecznym będzie kara

4 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta spełnia cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od wymiaru najsurowszej z jednostkowych do sumy kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. W niniejszej sprawie Sąd mógł orzekać karę łączną w granicach od 8 miesięcy do roku i miesiąca pozbawienia wolności.

Sąd orzekał o karze łącznej w oparciu o metodę asperacji i wymierzył karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności. Kara w takim wymiarze spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do wymienionego oskarżonego oraz wystarcza dla realizacji potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dwa przypisane M. M. (1) przestępstwa dotyczą w zasadzie jednego zdarzenia, a ich odrębna ocena i kwalifikacja wynika wyłącznie z innego rodzaju dobra prawnie chronionego, jakie naruszone zostało przez popełnienie przestępstw. Początkowo bowiem agresja skierowana wobec osób, zwrócona następnie została w kierunku

pojazdu jednego z pokrzywdzonych. Do czynów doszło na tle trwającego od dawna konfliktu rodzinnego, w którym niejednokrotnie stroną aktywną pozostawali pokrzywdzeni. Kara też jest obliczona na izolację oskarżonego, który notorycznie wchodzi w konflikt z prawem.

O karze łącznej Sąd orzekł w oparciu o powyżej wskazane przepisy. W odniesieniu do S. W. Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 8 miesięcy do roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Również wobec tego oskarżonego zastosowana została metoda asperacji. Podobnie, jak w przypadku M. M. (1), dwa pierwsze czyny cechuje bardzo bliska więź czasowa. Trzeci z czynów dotyczy zupełnie innego dnia, zupełnie innych okoliczności i nie pozostaje on w związku z przestępstwami z daty 9 lipca 2018r. Dając temu wyraz Sąd orzekł wobec S. W. karę łączną roku pozbawienia wolności. Kara w takim wymiarze spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do wymienionego oskarżonego oraz wystarcza dla realizacji potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Z uwagi na uprzednią karalność

jest ona również formą surowej odpłaty za ponowne naruszenie porządku prawnego.

Stosownie do wniosku pokrzywdzonego M. W., Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz M. W. równowartości uszkodzeń spowodowanych w jego pojeździe. Wartość szkody w ogóle nie została zakwestionowana w toku postępowania, zaś ich ilość i rodzaj dla przywrócenia stanu poprzedniego odpowiadają aktualnie kształtującym się cenom rynkowym, jeśli chodzi o usługi blacharskie i lakiernicze. Sąd zobowiązał do uregulowania odszkodowania w wysokości po 900 zł dzieląc wysokość szkody między oskarżonych po połowie mając na względzie słuszny interes pokrzywdzonego, jak i taki sam zakres działania sprawców. Treść sformułowanego wniosku przez pokrzywdzonego wskazuje ponadto, że domagał się on zasądzenia osobno kwot po połowie od oskarżonych.

Stosownie do wniosku pokrzywdzonego M. W., Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych zadośćuczynienie za

doznana krzywdę w kwocie po 600 zł. W tym zakresie żądanie pokrzywdzonego opiewające na sumę 20000 zł okazało się wygórowane. W aktach znajduje się dokumentacja medyczna dotycząca doznanych obrażeń i z niej wynika, że M. W. doznał stłuczenia i podbiegnięć krwawych obu kończyn dolnych. Obrażenia te nie zakłóciły w sposób istotny funkcjonowania na co dzień, Z zeznań wnuczki pokrzywdzonego K. W. (2) wynika, że pokrzywdzony nie korzystał z pomocy medycznej.

W oparciu o treść art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonych obowiązek zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwot po 1000 zł na rzecz drugiego z pokrzywdzonych – D. W.. Zauważyć w tym miejscu należy, że pierwszy intensywny cios skierowany został właśnie wobec tego pokrzywdzonego w głowę, co łączy się z większym zagrożeniem dla zdrowia.

Treść art. 42 § 3 k.k. obligowała Sąd do orzeczenia w stosunku do S. W. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio, gdyż oskarżony ten popełnił

			<p>czyn kwalifikowany z art. 178 a § 4 k.k.</p> <p>Zgodnie z brzmieniem art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec S. W. obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w minimalnej, jeśli chodzi o sprawców przestępstw z art. 178a § 4 k.k. wysokości – 10 000 zł.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
XI.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych ze względów słuszności. Zarówno M. M. (1), jak i S. W. nie posiadają stałego zatrudnienia, a wskutek przedmiotowego wyroku zobowiązani zostali do zrekompensowania pokrzywdzonych.	
6. 1Podpis		

Sygn. akt II K 658/18

2 Ds. 455.2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydlowska**

Protokolant Karolina Birulo

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 03.07.2019 r., 22.08.2019 r., 30.10.2019 r., i .26.08.2020 r.

sprawy:

1. **M. M. (1)**

urodz. (...) w L.

syna B. i M. zd. P.

oraz

2. S. W.

urodz. (...) w L.

syna L. i I. zd. W.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 9 lipca 2018 roku, w K., gm. M., powiecie (...), działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali pobicia D. i M. W., gdzie M. M. (1) po uprzednim użyciu nieustalonej substancji rozpylonej wobec obu pokrzywdzonych doprowadził ich do bezbronności, a następnie wspólnie z S. W. kopał i bił wymienionych pokrzywdzonych nogami po tułowi i nogach, w wyniku czego doznali oni obrażeń ciała: D. W. – bolesność i obrzęk okolicy skroniowej i policzka lewego, M. W. stłuczenie obu kończyn dolnych, obrzęk i liczne siniaki, które skutkowały rozstrojem zdrowia poniżej dni siedmiu

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk

II. w miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu, poprzez celowe uderzanie kijem drewnianym i kopaniem nogami, dokonali uszkodzenia samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...)FJ, w postaci: połamania obudowy lusterka zewnętrznego, pęknięcia klosza lampy kierunkowskazu prawego, licznych zadrapań i wgnieceń karoserii na przedniej masce, prawym i lewym boku oraz połamania zaślepki – ogranicznika prowadnicy drzwi przesuwanych bocznych prawych i połamania klamki plastikowej w tylnych drzwiach, czyniąc w ten sposób straty na kwotę 1800 PLN na szkodę M. W.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

ponadto S. W. o to, że:

III. w dniu 22 lipca 2018 roku w M., powiecie (...), prowadził samochód osobowy m-ki B. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, ze stężeniem alkoholu w wydychanym powietrzu 0,48 mg/l i 0,47 mg/l

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

I. oskarżonych M. M. (1) i S. W. uznaje za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 158 § 1 kk i za to na podstawie art. 158 § 1 kk wymierza im kary po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonych M. M. (1) i S. W. uznaje za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierza im kary po 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonego S. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku przyjmując, że czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 kk prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 13.07.2010r. sygn. akt II K 364/10 i kwalifikując czyn z art. 178a § 4 kk na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. M. (1) karę łączną 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego S. W. karę łączną roku pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego M. W. obowiązek zapłaty kwoty po 900 (dziewięćset) złotych tytułem równowartości szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt II wyroku;

VII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego M. W. obowiązek zapłaty kwoty po 600 (sześćset) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wyrządzoną przestępstwem opisanym w pkt I wyroku;

VIII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego D. W. obowiązek zapłaty kwoty po 1000 (jeden tysiąc) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wyrządzoną przestępstwem opisanym w pkt I wyroku;

IX. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego S. W. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

X. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego S. W. świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

XI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.